

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: J. U.
proti
žalovanému: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, sídlem Víta Nejedlého,
Vyškov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2019, č.j. MO 180568/2019-1970,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 3. 8. 2019, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“)

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

doručenou dne 7. 8. 2019, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2019, č.j. MO 180568/2019-1970 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí náčelníka z pověření vojenského zařízení 1534 Vojenský útvar újezd Hradiště (dále též jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 16. 4. 2019, č.j. MO 66461/20/2019-1534 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci uložena povinnost v souladu s § 106 a § 107 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (dále jen „*zákon o vojácích z povolání*“), zaplatit České republice – Ministerstvu obrany k úhradě škody, vedené v evidenční kartě škod č. 1815340001845 a zveřejněné v rozkaze náčelníka střediska č. 112/18 ze dne 9. 10. 2018, částku 20 629 Kč do 60 dnů ode dne právní moci rozhodnutí. Žalobce požadoval též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že mu bylo dne 21. 6. 2019 doručeno napadené rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí se zamítá a prvoinstanční rozhodnutí se potvrzuje. Tento výrok považuje žalobce za právně nesprávný a nemající oporu v provedeném dokazování. Žalobce má za to, že přechází správní řízení je postiženo vadami, která mají za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Správní orgán dospěl na základě shromážděných podkladů k nesprávnému skutkovému zjištění a napadené rozhodnutí v důsledku těchto chybných a nedostatečných skutkových zjištění obsahuje nesprávné právní posouzení a je nezákonné. Nadto žalobce namítá, že vedené správní řízení trpí procesními vadami, kdy žalobci bylo žalovaným upřeno právo účasti na prováděných důkazních prostředcích především na provedení důkazů svědeckou výpovědí, a to z důvodu, že o svědeckých výpovědích nebyl žalobce řádně a včas vyrozuměn tak, jak to předpokládá § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), dále bylo žalobci upřeno právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, tímto bylo žalobci upřeno jedno ze základních lidských práv zanesených v Listině základních práv a svobod, a to právo na spravedlivý proces.
3. Žalobce dále uvedl, že velitel Vojenského útvaru 1970 Vyškov jako odvolací orgán rozhodl, že „*odvolatel naplnil všechny zákonné podmínky pro odpovědnost za škodu, jak vyplývá z ust. § 106 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákona“), když řádně nezabezpečil jemu předané tlakové čističe ev. č. 016439 a 178099, kdy tlakový čistič ev. č. 016439 byl z mycí haly Parku vojenské techniky VÚ 1762 odcizen. Tímto jednáním zapříčinil ztrátu shora uvedeného materiálu...*“. Toto tvrzení odvolacího orgánu (potažmo i prvoinstančního orgánu) se však nezakládá na pravdě, neboť žalobce vyvrátil v průběhu řízení tu skutečnost, že by porušil povinnosti vyvstávající ze zákonných nebo paraprávních norem resortu a zapříčinil by tak svým jednáním ztrátu shora uvedeného čističe. Žalobci je kladeno za vinu, že řádně nezabezpečil jemu předaný materiál (2 ks tlakový čistič ev. č. 016439 a 178099), který mu byl předán oproti podpisu dne 19. 3. 2018 (Zápis o odevzdání a převzetí techniky), a to z důvodu, že ponechal tlakový čistič ev. č. 016439 v neuzavřené mycí lince Parku vojenské techniky VÚ 1762 (dále jen „*Park techniky*“), což je podle názoru žalovaného v rozporu s čl. 95 vnitřního předpisu Všeob-P-5 - Parky vojenské techniky v působnosti Ministerstva obrany a provoz v nich, Věstníku, ve znění pozdějších novel (dále jen „*Všeob-P-5*“), dle kterého „*dozorčí parku... Od velitelů jednotek převezme zapečetěné garáže a další objekty, prostory garážových vojenských vozidel... Klíče od těchto objektů a ... uloží v souladu s ust. čl. 149, 151 a 153 tohoto předpisu...*“,

spolu s poukázáním na čl. 68 Všeob-P-5, ve kterém je uvedeno, že „*náčelník parku... je přímým nadřízeným... všem příslušníkům útvarové směny, kteří konají službu v parku...*“, a žalobce jako náčelník parku techniky měl tedy z pohledu žalovaného učinit potřebná opatření, aby jím převzatý materiál byl řádně uložen a zajištěn ve smyslu, že měl poučit dozorčího parku, který v inkriminovanou dobu vykonával dozorčí službu, jak má postupovat, když zjistí, že je otevřená mycí hala, a jak má zabezpečit mycí halu, případně tlakový čistič. Tyto skutečnosti postačovaly správnímu orgánu k tomu, aby dovodil, že žalobce je plně odpovědný za ztrátu tlakového čističe.

4. Dle žalobce nepostupoval žalovaný při šetření předmětné škody v rámci správního řízení tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Žalovaný v rámci řízení zcela nepochopitelně rezignoval na provedení svědeckých výpovědí dozorčích Parku techniky, kteří v inkriminovanou dobu (tj. 4. 5. 2018 až 9. 5. 2018) v areálu Parku techniky vykonávali stálou dozorčí službu (0-24 hod.). Nevzal [na] zřetel tu skutečnost, že do areálu Parku techniky je možný pouze vstup hlavní branou, a to na základě oprávnění ke vstupu a vjezdu, který je kontrolován dozorčí službou, tedy nelze bez kontroly vstoupit nebo vjet do areálu, ale ani odejít nebo vyjet z areálu Parku techniky, aniž by osoby nebo vozidla byly zkontrolovány dozorčí službou parku. Zde je nutno poukázat na povinnosti dozorčí služby Parku techniky vyvstávající z čl. 4 až 6 Ev.č. 500/19/2015-1762 Rozkaz velitele posádky ŽATEC Vnitřní řád parku vojenské techniky ŽATEC (dále jen „*vnitřní řád parku*“). Především je nutno poukázat na čl. 5 bod 13 vnitřního řádu [parku]: „... DPVT provede vnější prohlídku vozidla, kontrolu nákladu a ložné plochy podle expedičních příkazů, případně rozkazu pro přesun. Po kontrole může vozidlo opustit PVT. U techniky cizích útvarů provádí DPVT záznam do „*Knihy vjezdu cizích vozidel*“...“), a to z důvodu, že předmětný vysokotlaký čistič je objemnější a s určitostí nemohl být nesen nějakou osobou, ale i kdyby byl vynášen osobou, tak ta osoba by musela být dozorčí službou kontrolována a tato skutečnost by byla zaznamenána do záznamových knih dozorčí služby. Ani touto skutečností týkající se záznamových knih dozorčí služby se v rámci řízení žalovaný nezabýval. Na základě shora uvedeného je zcela evidentní, že prvoinstanční orgán, tak i odvolací orgán postupovaly zcela v rozporu s § 3 správního řádu. Žalovaný ve svém odůvodnění uvedl, že žalobce zastává funkci náčelníka parku techniky, a tedy ze své pravomoci si měl náležitě poučit příslušníky dozorčí služby o tom, jak postupovat, když zjistí otevřenou mycí halu s poukázáním na čl. 68 Všeob-P-5, ve kterém je uvedeno, že náčelník parku techniky je přímý nadřízený všech příslušníků útvarové směny, kteří v Parku techniky konají službu. Vzhledem k uvedenému je nutno uvést, že žalobce v inkriminované době čerpal náhradní volno za vykonanou službu. Což ve spisové dokumentaci k předmětnému řízení není zaznamenáno a lze z této informace dovodit, že provedení poučení příslušníků dozorčí služby, která vykonávala v inkriminované dny dozorčí službu, nemohlo být žalobcem provedeno, ale vzhledem k parapravním normám, které upravují dozorčí službu, je i nadbytečné takového poučení činit [viz čl. 98 Všeob-P-5, čl. 12 a 13 vnitřního řádu [parku], čl. 363 Základního řádu ozbrojených sil České republiky, Věstníku, ve znění pozdějších novel (dále jen „*Zákl-1*“)], a to z důvodu, že službu konající příslušníci mají dle zmíněných vnitřních předpisů postupovat tak, že mají zabezpečit objekt, který není uzamčen, a o této skutečnosti informovat své přímé nadřízené. Což s určitostí nebylo ze strany dozorčí služby provedeno (viz Usnesení č.j. VP-295-47/TC-2018-820121 ze dne 31. 12. 2018). Žalovaný se touto skutečností nikterak nezabýval, i když byla tato skutečnost zmíněna ve shora uvedeném usnesení a žalobcem

zdůrazněna dne 10. 4. 2019, kdy se seznámil s podklady pro rozhodnutí. Tato skutečnost má významný vliv na posouzení odpovědnosti za vzniklou škodu. Žalovaný v rámci svého řízení nevzal v potaz závěry uvedené v Usnesení č.j. VP-295- 47/TČ-2018-820121 ze dne 31. 12. 2018, ve kterém jsou zaznamenány skutečnosti týkající se předmětné škody, kdy policejní orgán v rámci svého šetření zjistil postupy příslušníků dozorčí služby v inkriminovaných dnech (5. 5. 2018 do 8. 5. 2018), kdy došlo k odcizení tlakového čističe. Ze zjištění policejního orgánu vyplynulo, že vrata mycí linky byla otevřena a uvnitř byl viditelně postavený tlakový čistič. Dále bylo zjištěno, že ze strany dozorčích nebylo učiněno žádných opatření k zabezpečení objektu a materiálu. Tedy službu konající příslušníci si neplnili řádně své povinnosti vyvstávající z dozorčí služby a tato skutečnost nebyla v rozhodnutí žalovaného zohledněna.

5. Na základě shora uvedeného skutkového popisu rozhodných skutečností má žalobce za to, že žalovaný nesprávně odvodil, že žalobce naplnil všechny zákonné podmínky pro odpovědnost za škodu, neboť žalovanému jednoznačně neprokázal, že ztrátu nezavinil. Žalobce v rámci řízení jednoznačně prokazoval porušení povinností dozorčí služby, která nekonala tak, jak jí dávají za povinnost vnitřní předpisy resortu Všeob-P-5, vnitřní řád [parku], Zákl-1, tedy nezajistila otevřený objekt a tuto skutečnost nenahlásila svému přímému nadřízenému. Na shora uvedené navazují procesní pochybení ve vedení řízení, kde žalovanému bylo ze strany žalobce odepřeno právo se účastnit výsledků svědků a klást případné otázky vztahující se k předmětnému řízení. Žalobce se ve vedeném řízení nikdy nevzdal práva se účastnit provádění důkazních prostředků a žalovaný mu i přesto toto právo odepřel. Takto učinil i u návrhu podaného žalobcem, kdy ve svém vyjádření provedeném dne 10. 4. 2019 žalobce vytknul tu skutečnost, že objekt se nachází ve střeženém areálu podléhajícímu režimovým opatřením a prvoinstanční orgán se s touto skutečností dostatečně nevypořádal. Tento navržený důkaz prvoinstanční orgán neprovedl a ve svém odůvodnění se s touto skutečností nikterak nevypořádal. Žalovaný se při provedené revizi touto procesní vadou ani nezabýval anebo možná si ani neuvedomil, že se jedná o hrubé porušení procesních norem. Vzhledem ke shora uvedenému žalovaný nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností. Nadto je nutné se pozastavit nad nelogičností provedení důkazu svědka R. T., nar. X., který byl proveden prvoinstančním orgánem dne 9. 5. 2018, tedy necelý měsíc po vydání rozhodnutí ve věci a tři dny po doručení odvolání žalobce. Tento úkon je jen dokreslením zmatečnosti celého řízení a je rovněž důkazem nedbalého odvolacího řízení ve věci, kdy výše uvedená procesní pochybení nebyla ze strany odvolacího orgánu zhojena a řízení jako takové bylo odvolacím orgánem shledáno bez vad a podle práva.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce je zaměstnán jako voják z povolání u vojenského útvaru 1762 Žatec, kde zastává funkci náčelníka kontroly technického stavu a náčelníka parku vojenské techniky. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce převzal dne 19. 3. 2018 materiál MU 4.1. - Čistič tlakový HD7/18C, v. č. 016439 (dále jen „materiál“) oproti svému podpisu, a tudíž nese odpovědnost za ztrátu svěřeného materiálu podle § 106 zákona o vojácích z povolání. V průběhu správního řízení žalobce neprokázal, že by se zprostil odpovědnosti, neboť nijak nedoložil, že ztrátu materiálu nezavinil. Naopak ze správního spisu dále vyplývá, že žalobce dozorčím v objektu parku vojenské techniky předmětný materiál nepředal, nijak je v dané věci

neúkoloval, a proto dozorčí parku vojenské techniky nemohou nést za tento materiál odpovědnost. Předmětný materiál byl uložen ve střeženém a uzamčeném parku vojenské techniky v neuzamčené mycí hale, přičemž žalobce měl ze své funkce vydat pokyn k uzamčení mycí haly, nebo k uložení materiálu u dozorčích, a to na základě ustanovení čl. 65 a 70 písm. c), g) služebního předpisu Všeob-P-5.

7. Žalovaný dále uvedl, že se neztotožňuje s názorem žalobce, že správní řízení bylo zatíženo procesními vadami spočívajícími v porušení § 51 odst. 2 a § 36 odst. 3 správního řádu, jelikož ve správním spise je pod pořadovým číslem 19 uloženo Vyjádření účastníka řízení ze dne 10. 4. 2019, sp.zn. MO 42278/23/219-1534, ve kterém žalobce svým podpisem stvrzuje seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí bez dalších návrhů. Žalobce ve své žalobě dále rozporuje provedení důkazu svědkem R. T., který byl proveden prvoinstančním orgánem dne 9. 5. 2019, tudíž až po vydání rozhodnutí v předmětné věci. K tomuto žalovaný uvádí, že s ohledem na chronologii zařazení tohoto důkazu do správního spisu nemá a ani nemohl mít tento důkaz žádný vliv na správnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.
8. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k výše uvedenému a s odkazem na správní spis má za to, že byl řádně zjištěn skutkový stav, ze kterého byly vyvozeny správné právní závěry, a napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu s právními předpisy. Žalovaný z výše uvedených důvodů žalobu neuznává.

IV.

Posouzení věci soudem

9. Vzhledem k tomu, že žalobce ani žalovaný ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřili nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byli poučeni o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
10. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
11. Podle § 106 zákona o vojácích z povolání voják odpovídá za ztrátu vojenského materiálu a jiných předmětů, které mu byly svěřeny proti písemnému potvrzení. Této odpovědnosti se zproští, prokáže-li, že ztrátu nezavinil.
12. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobci byl proti písemnému potvrzení svěřen vysokotlaký čistič a že došlo k jeho ztrátě.
13. K tomu, aby se žalobce zprostil odpovědnosti ze ztráty vysokotlakého čističe, musel by v souladu s ustanovení § 106 věta druhá zákona o vojácích z povolání prokázat, že ztrátu nezavinil. To se žalobci v průběhu správního řízení nepodařilo.
14. Podstatným pro posouzení věci byla především zjištění správních orgánů o tom, že žalobce vysokotlaký čistič nesvěřil proti písemnému potvrzení nikomu jinému, jako náčelník parku nepoučil dozorčí parku, jak postupovat, když zjistí otevřenou mycí halu, nevydal jim pokyny k zabezpečení mycí haly ani tlakového čističe, mycí hala byla běžně otevřená a dozorčí parku od ní klíče neměli. Nelze pominout ani tu skutečnost, že ač žalobce ztrátu tlakového čističe zjistil dne 9. 5. 2018, nahlásil ji Vojenské policii až dne 26. 6. 2018.

15. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že na základě shora uvedených skutečností nelze dospět k jinému závěru, že osobou odpovědnou za ztrátu tlakového čističe je žalobce. Skutkový stav věci byl zjištěn zcela v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
16. Žalobce neučinil dostatečná opatření pro to, aby ke ztrátě tlakového čističe nedošlo, ač tak učinit mohl, například jeho svěřením proti písemnému potvrzení jinému či poučením dozorčích parku o nutnosti jeho zabezpečení. Žalobce současně otálel s nahlášením ztráty Vojenské policii, což ve svém důsledku, jak vyplývá ze usnesení Vojenské policie o odložení věci, vedlo k nemožnosti zjištění pachatele.
17. Pokud chtěl žalobce zvrátit správnost závěrů správních orgánů, bylo na něm, aby předeštl věrohodnou skutkovou verzi reality, ze které by vyplývalo, že žalobce ztrátu tlakového čističe nezavinil. Žalobci se nic takového nepodařilo.
18. Nedůvodnými nejsou ani námitky žalobce o tom, že by se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval jeho obranou. Jak vyplývá z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný na straně 3 jednak konstatoval obsah námitek žalobce, jednak na straně 4 a 5 se jimi v bodech 1 až 3 vypořádal.
19. Pokud jde o snahu žalobce svést vinu za ztrátu tlakového čističe na „jednotlivé dozorčí parku“, žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil se žalobcem v tom, že „mycí hala se nachází ve střeženém prostoru“. Žalovaný však na rozdíl od žalobce dospěl k závěru, že tato skutečnost „nezbavuje jmenovaného jeho odpovědnosti pečovat o svěřený materiál, kdy tento zákonný požadavek považuje správní orgán za primární“.
20. Žalovaný se tak vypořádal s obranou žalobce a současně se s ní vypořádal správně. Žalobce nesl přímou individuální odpovědnost za svěřenou věc, kterou nepřevodl, ač mohl, na kohokoli jiného. Nemůže se tedy odkazem na obecnou odpovědnost jiného, konkrétně dozorčích, důvodně dovolávat ztráty své přímé individuální odpovědnosti za tlakový čistič. Odpovědnost ležela po celou dobu výhradně na žalobci. To samé platí i pro tvrzené čerpání dovolené, neboť ani ono ze žalobce nesňalo přímou individuální odpovědnost za tlakový čistič.
21. Pokud jde o zbylé procesní námitky žalobce, ani tyto nelze shledat důvodnými. Žalobce měl po celou dobu správního řízení právo vznášet námitky na svoji obranu, což také činil. Skutečnosti, ze kterých správní orgány vycházely, žalobce nerozparoval, tj. svěřením tlakového čističe proti písemnému potvrzení žalobci, ztráta tlakového čističe a to, že se mycí hala nacházela ve střeženém prostoru. Sporným tak nebyla správnost skutkových zjištění, nýbrž pouze správnost jejich hodnocení. Nebylo tedy třeba provádět jakékoli další důkazy. Žalobce byl navíc seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí. Pokud jde o námitku, že výslech svědka T. byl proveden teprve dne 9. 5. 2018, je nutné uvést, že to, že byl výslech proveden až po vydání prvoinstančního rozhodnutí sama o sobě nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. To musí vycházet ze skutkového a právního stavu ke dni svého vydání. Svědek neuvedl nic, co by rozporovalo správnost zjištění správních orgánů, což žalobce ani netvrdil.

V.

Rozhodnutí soudu

22. Soud neshledal žádný ze žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

23. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

24. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. ledna 2021

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu